

KŪDIKIS – MUMS RANKĄ TIESIANTIS DIEVAS

Mieli broliai ir seserys,

šiandien džiaugiamės ir sveikiname vienas kitą, sulaukusius džiugiosios Kalėdų žinios: „Mums gimė Išganytojas.“ Angelai piemenims skelbė, kad Jo gimimas bus didis džiaugsmas visai tautai, ir linkėjo ramybės Dievo mylimiems žmonėms. Bet tai, ką jie pamatė, buvo labai paprasta: „Jie nusiskubino ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, paguldytą ēdžiose“ (Lk 2, 16). Dievo Sūnus neatėjo su Visagalio jėga ir šlove – Jis atėjo kaip neturtingas ir silpnas Kūdikis. Jis nenori mūsų priversti, bet nori savo meile pakviesti, nenori parodyti galią, bet nori laimėti širdis.

Šis Kūdikis yra mums ranką tiesiantis Dievas. Jis atnešė taiką ir ramybę, bet mes ją turime priimti. Įsileiskime Jėzų į savo širdis, į savo namus. Gimęs Kūdikis kviečia palikti iliuzijas ir eiti prie esminių dalykų, atsisakyti nepasotinamų ambicijų, palikti amžiną nepasitenkinimą ir liūdesį dėl to, ko nuolat mums trūksta.

Per praėjusias Kalėdas popiežius Pranciškus kvietė: „Leiskimės būti paliesti švelnumo, kuris gelbėja. Prisiartinkime prie Dievo, kuris tapo artimas, sustokime prie prakartėlės <...>. Įženkime į tikras Kalėdas su piemenimis, eikime pas Jėzų tokie, kokie esame, atsinešdami savo atskirtis, savo neišgijusias žaizdas. Taip, Jėzuje, paragausime tikrosios Kalėdų dvasios: grožio būti Dievo mylimi.“

Jaudina pasakojimai apie alkanas tremtinių Kūčias prie Laptevų jūros ar darbo lagerių barakuose. Neužmirškime tų žmonių, daug kentėjusių, bet nešusių šviesą savo širdyse, išlaikiusių meilę Tėvynei, buvusių atskirtų nuo jos savo kūnu, bet ne dvasia. Šiomet vienas tokių dvasios didvyrių – arkivyskupas Teofilus Matulionis – buvo paskelbtas palaimintuoju.

Kita – mokytoja Dievo tarnaitė Adelė Dirsytė, kurios beatifikacijos byla pradėta Kauno arkivyskupijoje, per 1950-ųjų Kūčias lageryje rašė: „Su užgimstančiu Vaikeliu atgimkime ir mes. Nušvis keliai, atsiras draugai, daug bus šilumos širdy, užsidegs žiburiai, o gyvenimui dienų bus per mažai...“ Deja, ji negrįžo iš Sibiro, palikdama mums gyventi ir savo dienas, ir savo viltis.

Tokie tikėjimo žmonės įkvepia, nes nelaisvės, priespaudos ir didžiausio vargo akivaizdoje išlaikė pasitikėjimą Dievo meile, žvelgė daug toliau, nei matėsi iš lagerio barakų, regėjo šviesą, kurios joks priešas negalėjo užtemdyti.

Dievą sutikusią žmonių gyvenimas pasikeičia. Taip pat ir šiandien. Kartais esmiškai, kartais nematamai, viduje. Jie skelbia ir liudija: pasaulis ne pasmerktas, bet yra Dievo mylimas.

Tegul būna džiugios šios Jėzaus Gimimo šventės. Tegul kviečia mus skelbti Dievo viltį ir meilę žmonėms, įgyvendinti Jo taiką ir ramybę.

+ *Lionginas VIRBALAS*
Kauno arkivyskupas metropolitas